

dette Forslag, naar man har det Andet in mente, at der er noget Mere, der skal gjøres. Efter hvad der her uimodfagt er kommet frem, staar det saaledes til med disse Præmier at de i Bifølgeligheden ingen Løn ere for Udstilleren, idet hans Omkostninger ved Udstillingen i Almindelighed ere ligesaa store. Det Gæste altsaa, der kan bevæge ham til Deltagelse, er hans Interesse for Sagen og Altraa efter at faae hæderlig Omtale for at have sin Bedrift godt i Orden, hvad der jo ogsaa kan have sin Nytte. Men jeg tror ikke, at der kan udrettes synderlig Mere ad den Vej, end der er udrettet. Jeg betragter disse Præmier mest som et Piringsmiddel. Det kan jo undertiden være nødvendigt for at faae ogsaa en god Sag frem, at der anvendes Piringsmidler og slaas lidt paa Tronime derfor, Midler, som man saa paa et senere Punkt trækker tilbage, naar de Ting igjen kunne undværes. Jeg skalde snarere mene, at, for at fremhjælpe Ugerbrug og Kvægavl, gælder det især at komme de Spørgsmaal imøde, som ere oppe i Tiden, thi al god Dplysning kjendes derpaa, at den giver Svær paa Spørgsmaal, der ere oppe i Tiden og ikke Svær paa Spørgsmaal, som Ingen eller Faa bryde sig om. Man ser jo nu i de forskjellige Landbrugsblade, vi have, hvor Spørgsmaal angaaende Ugerbrug og Kvægavl drøftes — for ikke at tale om, at der næsten ikke er et Dagblad, som ikke i de senere Aar har maattet optage en saadan Rubrik, hvoraf man ser, hvilken Bigtighed Sagen har for Folket, ligesom der jo ogsaa ved 1ste Behandling af Frianstilsloven her blev holdt et Foredrag om disse Spørgsmaal, der høretes med stor Opmærksomhed og Velvillie, og hvori man fandt meget Bigtigt og Overkænt — man ser i disse Blade drøftet, om man ikke, som ogsaa en æret Tale her har slaaet paa, skalde anvende nogle Summer til at lade Mænd tage ud til Landmøderne og drøfte de forskjellige Spørgsmaal og give Meddelelse om, hvorledes Folk skulle forholde sig i de forskjellige Retninger. Jeg tror, at der kunde udrettes Meget ved Foredrag af saadanne Mænd. Der er intet Spørgsmaal om, at Indenrigsministeren maa kunne finde saadanne Mænd, som han kunde sende ud til Møderne. Disse Mænd vilde kunne tale om Hingste, Heste, Plage og Føl og alt dette; og jeg tror, at naar der holdes 3—4 saadanne Møder, har det mere Betydning for Hesteavlen, end at der udstilles Heste. Det Samme gælder med Hensyn til Kvægavl og Meieridrift. Jeg tror, at man er gaaet meget frem i praktisk Henseende; men som det er fremhævet af praktiske Landmænd i den senere Tid, gjøres der for Tid i theoretisk Henseende. Jeg tror, at den ærede Indenrigsminister maa kunne gjøre Noget for Meierisagen i theoretisk Henseende, f. Ex. ved at lade Meiersterne komme sammen paa Møder

og i en 8—14 Dage høre Foredrag af Mænd, der ere inde i Sagen. Vi have hørt meget kyndige Mænd i denne Tid, saa paa saadanne Streng, og jeg tror, at det er meget rigtigt. Jeg mener altsaa, at det ene bør gjøres, og det Andet ikke forsvømmes; men det, der især kunde gjøres, er at stæffe Dplysning. Der holdes jo gjerne Landmandsmøder rundt om; men hvad der navnlig trænges til, er Mænd med Kundskab, der kunne besvare Spørgsmaal, som de Bedkommende trænge til at faae besvarede. Vi vide, at Folk strømme til ved saadanne Møder og endogsaa gjerne, tidt med store Offre, betale Rejsen. Jeg tror, at Regjeringen kunde komme denne Sag imøde, saaledes at der blev gjort noget Mere, end der gjøres. Jeg kan ikke vide, hvad der skal gjøres; jeg hører kun, hvad kyndige Mænd udtale paa Møderne rundt omkring, men jeg tror, at der kan udrettes Betydeligt; navnlig gennem Foredrag og Forelæsninger over Ugerbrug, Sædskifte, Meieridrift og Sigtende. Det Praktiske kan ikke slaa til alene; Theori maa der til. Det kan være, at den ærede Minister veed andre Veie, men det kunde vistnok gjøres paa den Maade, at En og Anden indbød Meierster 8—14 Dage eller tre Uger til Steder, hvor der var kyndige Kræfter til at give Dplysninger. Det er oplyst af Landmand, at ved daarlig Behandling i Meierierne gaa Millioner tabt, og det er her gjort gjældende, at der ogsaa gaar Millioner tabt ved, at man daarlig forstær at behandle mange Landbofsørgsmaal. Jeg skal ikke bømme om, hvorvidt denne Mening er rigtig; men i alt Fald er den fremkommen uimodfagt, og det er jo meget for store Summer, der er Tale om, til at der kan bødtes paa Manglerne ved at udstille Heste, Kæer, Faar osv. Saaledes forekommer det idetmindste mig. Jeg vil henstille disse Tanker til den ærede Indenrigsminister og Andre her i Thinget. Det kan mulig komme under Overveelse i et Udvalg. Naar enkelte Medlemmer lo saa smaat ad det ærede Medlem for Randers Amts 4de Balgfreds (Bønløkke), da han talte om Hønsene, tror jeg, at det var meget rigtigt, at han talte derom. Jeg tror, at for Husmændene vilde Hønsavlen kunne blive en ganske betydelig Indtægtskilde, naar de forstode at drive den. (H. P. Jensen: Han talte imod dette). Sa saa, det er noget Andet. Saa vil jeg imidlertid tale for det. Jeg mener, at det er en Bedrift, som for Husmændene har Meget at sige, og at der ogsaa kan være Andre, for hvem den kan have Meget at sige. For et Par Aar siden talte man Meget om Kaninaflen. Jeg veed ikke, om man ikke drev det for høit op, men det kunde dog være, at der var Noget at gjøre derved. Saaledes mener jeg, at der er Spørgsmaal, der kunde trænge til at blive oplyste af Folk, som ere inde deri. Navnlig er der en